

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵבֶת

פְּרָשַׁת כִּי תִצְאָה

כ"ג, א' ע"ג

ה'צמח צדיק' בהתלהבותו נענע העמוד והקיר והחלונות

דרכו של הרה"ק ה'צמח צדיק' מויזניץ זיע"א בימי חרפו שכאשר התלהב מאד בשעת אמירת פסוקי דזמרה ואז 'שיר, התנועע כל כך עד שהיה מוכרח להאחו בעמוד שלפניו שהיה מחבר אל הקיר שבמזרח. וכשתפס את העמוד בידיו התנועע הקיר וחלונות בית המדרש מרב הזעזוע של העמוד. ובספר 'זכרון אשר' ספר הכותב שרצה לדעת אם למעשה זה דרוש כח רב ונגש למקומו ונסה לנענע את העמוד כמו שעשה ה'צמח צדיק' ולא עלה בידו, או אז נכח לדעת שבשעת התפלה וההתלהבות מקבל הרה"ק כחות שהם למעלה מדרך הטבע.

ה'דברי חיים' מצאנו היה טופח בארץ ברגלו החולה

הרה"ק בעל דברי חיים מצאנו זיע"א היה סובל נוראות מרגלו השמאלית שהיתה חולה ומלאה אבעבועות ונקלף כמעט כל העור והיה דם ואיטר [-מגלה] שותת ממנה בפרט אם לא נח.

וכבואו בילדותו אל הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ זיע"א, והיה מתפלל כל כך בהתלהבות גדולה ובהתפשטות הגשמיות, והיה טופח בסנדלו ורוקע ברגליו על הארץ. נכנסה הרבנית אל בעלה הרבי מראפשיץ ואמרה לו: למה אתה נותן לו לרקע ברגלו החולה ולא אומר לו שירקע רק ברגלו הבריאה. ויען הרבי מראפשיץ: מה אעשה לו, אם הייתי יודע כי הוא יודע ומרגיש באיזה רגל הוא טופח בטח הייתי מונעו מזה, אבל הוא בעצמו אינו יודע בשעת התפלה באיזה רגל הוא רוקע, אם ברגל הבריאה או ברגל החולה.

עבודת ההקפות של ה'דברי יואל' מסאטמאר
ספר אדמו"ר מטשאקעווא שליט"א: בשנת תש"ו פאשר הגיע הרה"ק ה'דברי יואל' מסאטמאר זיע"א משוין לארה"ק לאחר המלחמה הנוראה,

המגיד מקוזניץ עם חלשתו קפץ ורץ לבית המדרש

אשר קרה בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריה ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים (יח, ג).

המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א היה בכל ימי חייו חלוש וכחוש כל כך, עד שהרופאים תמהו איך בכלל ביכלתו לחיות. וכן מלבושיו היו תפורים מניר, ותמיד עטפו גופו בעור ארנבת וכרים וכסותות. ומחמת חלישות גופו לא היה בכחו לעמוד על רגליו וללכת ונשארוהו על כסא מביתו עד בית המדרש. אולם בהגיעו לפתח בית המדרש היה קופץ מכסאו ורץ אל הקדש פנימה כאברה צעיר, והיה בער כלפיד אש ושאג כארי מי אנכי וכו' ומה נורא המקום הזה.

התלהבות התפלה של רבי אורי מסטרליסק

הרה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א אמר, שכל ההתלהבות שיש לו בתפלתו היא אך משום שפעם אחת ראה את הרה"ק רבי אורי מסטרליסק זיע"א. ולו היה שומע אותו מתפלל היה גם הוא מוסיף בהתלהבות יותר ויותר; הרב הקדוש רבי אורי מסטרליסק בשעת התפלה היה מכריז: דאוואי זשאר - הבו אש. כלומר: להט תפלה.

התלהבותו של רבי ישכר בעריש מוואלבארוז בתפלת ערבית

בחזרתו מקאצק נסע הרה"ק רבי ישכר בעריש מוואלבארוז זיע"א דרך ורשה ונשאר ללון שם בבית המדרש. חסידים מספרים כי בבית מדרש זה היה נהג להתפלל סגורם של ישראל הרה"ק ה'קדשת לוי' מברדיטשוב זיע"א. התפלל שם הרה"ק רבי ישכר בעריש תפילת ערבית בהתלהבות רבה, עד שלא הרגיש כיצד הכניס את ראשו לתוך עמוד התפלה, כך שלא היה יכול לחזור ולהוציאו משם, ורק לאחר מאמצים מרבים שהסתימו בשבירת העמוד על ידי באי בית המדרש, שהיו כלם אחוזי רעדה והתפעלות למראה קדשתו, שחרר את ראשו והמשיך בעבודתו הקדושה.

הקטן והצנוע ברחוב 'שערי פנה', כך היה בעת שבתו על ממלכתו
אדירת המימדים בניו יורק.

היצר הרע הגורם עצלות ומקרר נקרא עמלק

מלחמת עמלק היא המלחמה בקרירות, הפך ההתלהבות,
ואלו הדברים אשר למדנו הרה"ק החוזה מבלין זיע"א
בספרו 'זכרון זאת' (פרשת זכור) על דברי הפסוקים בפרשת
השבוע (דברים כה יז-יח): 'זכור את אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרה בדרך ויזנב בך כל
הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים, ואלו
דבריו: היצר הרע הגורם עצלות ומקרר נקרא עמלק, 'עם' לשון
גחלים עוממות, על ידי זה 'לק' כי יורד ומסית... וזה יש לומר:
'זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים'
כשהייתם במעלה גדולה, אף 'קרה בדרך', פרוש, בדרך
הידועה הישרה הקר אותך וצנן אותך להתעצל ברפיון
ימים, ועין שם עוד מה שהרחיב בזה.

ראוי להיות כל אדם בלבו כמוקד אש לפני ה'

תמיד

וכן למדנו הרה"ק המגיד מקוונניץ זיע"א בספרו 'עבודת
ישראל' (פרשת זכור): עקר ענין 'עמלק' הוא היצר הרע צר
כל אדם, וזה 'מלחמה לה' בעמלק מדר דר' (שמות ח טז),
דהינו, שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו
נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי 'עמלק' נוטריקון:
'עמל קסם ומרי', וזה 'זכור את אשר עשה לך עמלק', 'לך'
ממש שעשה בקרבך ענין 'עמלק', עמל קסם ומרי, 'אשר
קרה בדרך', 'קרה' הוא מלשון קרירות, שהקר אותך מהתלהבות,
שראוי להיות כל אדם בלבו כמוקד אש לפני ה' תמיד.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל
פומרנץ שליט"א)

ותקע אהלו בירושלים עיר הקדש, היתה לי הזכות להמנות
על המנין המצמצם שהיה עם ה'דברי יואל' בעת ההקפות
של ליל שמחת תורה.

הרה"ק זיע"א לקה ל"ע ב'שושנה' ברגלו, הדלקת היתה
כל כך קשה והיה לו חם גבוה וחלשה נוראה. חרף מצבו
הבריאותי לא ותר הרבי על עבודת קדשו בהושענא רבא שהיתה
פידוע בבכיות ותחנונים והנענועים עם ההקפות ארכו שעות
ארוכות, ואחר כך הוא שכב על מטתו באפיסת הכחות מבלי
יכלת לעמוד על רגליו.

בליל שמחת תורה, בשעת ליל מאחרת יצא ה'דברי יואל'
מחדר משכבו ונגש לתפלת מעריב של יו"ט במנין מצמצם
שהתאסף בביתו. לאחר התפלה רוקנו פליל את חדר
הספרים, והרה"ק זיע"א נערה לקראת ההקפות. מה אומר
לכם לא נתן לתאר במלים את העבודה הנוראה והנשגבה
של הרה"ק בלילה ההוא, למרות שסבל יסורי תפת מה'שושנה'
ברגלו, וחלשתו כתוצאה מהחם והדלקת נכרו על פניו, ערה את
ההקפות כדרכו בקדש מקדמת דנא, וכנער צעיר עם רגלים
בריאות כרפר ופזז בעז 'בו ירוץ צדיק ונשגב' לפני ה' ורץ פאילה
שלוחה כשספר התורה בידי הטהורות, בכחות שמיימיים ממש
שלא מעלמא הדין.

אלמלא ראיתי בעיני את מצבו הבריאותי מחד, ומאמציו
הבלתי נלאים למעלה מגדר האנושי מאידך, לא הייתי
מאמין. אולם, עצמת רגשותי לגדלותו וקדושתו שהתגלתה
במלא עצמתה בעבודת ההקפות של שנת תש"ו, התעצמה
רק ברבות השנים כאשר זכיתי להסתופף בצלו בשבתות
וימים טובים בארה"ב כגון בחג השבועות ובשמחת תורה,
בעת בה מקף היה ברבבות אלפי ישראל, לא חל שנוי ולו
הקלוש ביותר בעבודתו הקדושה, וכשם שבער בלבת אש
קדש בביתו הצנוע עם מנין מצמצם של יהודים או בבית מדרשו

שו"ת קטר

חידון אֵלֶּיךָ? נות - נושא פרסים אלו שתי מצוות בפרשה זו קשורות לשכחה?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת קרח:

ש. איזה דבר מאכל מוזכר בפרשתנו ואינו
מסריח לעולם?

ת. "ברית מלח עולם הוא", וברש"י
ברית הכרותה למלח - שאינו
מסריח לעולם.

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת קרח:
ה' גרשון שיפער מבני ברק.

